

Sygn. akt IV CZ 19/13

POSTANOWIENIE

Dnia 10 kwietnia 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Barbara Myszka (przewodniczący)

SSN Wojciech Katner

SSN Agnieszka Piotrowska (sprawozdawca)

w sprawie ze skargi A. B.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku

Sądu Okręgowego w B.

z dnia 9 grudnia 2010 r., w sprawie z powództwa S. Spółki Jawnej przeciwko A. B.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 10 kwietnia 2013 r.,

zażalenia A. B.

na postanowienie Sądu Okręgowego w B.

z dnia 11 stycznia 2013 r.,

uchyla zaskarżone postanowienie.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 11 stycznia 2013 roku Sąd Okręgowy w B., odrzucił skargę A. B. o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu

Okręgowego w B. z dnia 9 grudnia 2010 roku w sprawie II Ca .../10, wskazując w uzasadnieniu, że profesjonalny pełnomocnik skarżącego nie uiścił przy jej wniesieniu należnej opłaty sądowej, co w konsekwencji doprowadziło do odrzucenia skargi jako nieopłaconej na podstawie art. 424⁶ § 3 k.p.c. bez uprzedniego wezwania pełnomocnika strony do uiszczenia opłaty.

W zażaleniu na to postanowienie A. B. zarzucił naruszenie art. 424¹² k.p.c. w zw. z art. 398⁶ § 2 k.p.c. w zw. z art. 130 § 1 k.p.c. przez ich niezastosowanie i nieprawidłowe przyjęcie, że brak opłaty od skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia pozwala na odrzucenie skargi bez uprzedniego wezwania pełnomocnika strony do usunięcia tego braku. Formułując powyższy zarzut domagał się uchylenia zaskarżonego postanowienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie jest uzasadnione.

Stosownie do art. 424⁶ § 3 k.p.c., sąd drugiej instancji odrzuca na posiedzeniu niejawnym skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia nieopłaconą, wniesioną z naruszeniem art. 87¹ § 1 oraz skargę, której braków strona nie usunęła w terminie. Istotą zagadnienia w rozpatrywanej sprawie jest dopuszczalność odrzucenia skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia, od której profesjonalny pełnomocnik nie uiścił opłaty sądowej przy wniesieniu skargi, bez uprzedniego wezwania pełnomocnika do usunięcia tego braku skargi. Cytowany na wstępie art. 424⁶ § 3 k.p.c. nie reguluje kwestii postępowania zmierzającego do usunięcia braków fiskalnych lub formalnych skargi, z czego płynie wnioski, że przez art. 424¹² k.p.c. i art. 398²¹ k.p.c. znajdują tu zastosowanie przepisy ogólne, zwłaszcza art. 130 § 1 k.p.c. Przypomnieć bowiem należy, że stosownie do art. 130² § 1 k.p.c. w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2009 r., pismo wniesione między innymi przez adwokata, które nie zostało należycie opłacone, przewodniczący zwracał bez wezwania o uiszczenie opłaty, jeżeli pismo podlegało opłacie w wysokości stałej lub stosunkowej obliczonej od wskazanej przez stronę wartości przedmiotu sporu. Zgodnie z § 3 tego przepisu, sąd odrzucał bez wezwania o uiszczenie opłaty pismo wniesione między innymi przez adwokata zawierające

środki odwoławcze lub środki zaskarżenia podlegające opłacie w wysokości stałej lub stosunkowej obliczonej od wskazanej przez stronę wartości przedmiotu zaskarżenia. Ten stan prawny uległ zmianie w związku z wejściem w życie w dniu 1 lipca 2009 r. ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. 234, poz.1571), która w art. 1 pkt 3 uchyliła art. 130² § 3 i 4 tego przepisu, przy czym, zgodnie z art. 8 ust. 1 ustawy zmieniającej, przepisy te stosuje się do postępowań wszczętych po dniu jej wejścia w życie, z zastrzeżeniem ust. 2-5, nieistotnych z punktu widzenia rozpatrywanego zagadnienia.

Stosownie do uchwały składu siedmiu Sędziów Sądu Najwyższego z dnia 15 czerwca 2010 r. (II UZP 4/10, OSNP 2011/3-4/38, LEX nr 578243) mającej moc zasady prawnej, nieopłacona skarga kasacyjna złożona przez adwokata lub radcę prawnego po wejściu w życie ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. Nr 234, poz. 1571) podlega odrzuceniu dopiero w razie niewykonania zarządzenia przewodniczącego wzywającego pełnomocnika do opłacenia skargi (art. 398⁶ § 2 k.p.c. w związku z art. 130 § 1 k.p.c.).

Pełnomocnik A.B. nie został wezwany do uiszczenia opłaty sądowej od skargi, stąd jej odrzucenie było niezasadne. Prowadzi to do uwzględnienia zażalenia i uchylenia zaskarżonego postanowienia na podstawie art. 424¹² k.p.c. w zw. z art. 398¹⁵ w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c.